

27-й самъ Царя Освободителъ ходи въ Букурещъ, гдѣто бѣше още по-тържествена срѣща.

Приготовителнитѣ работи за прѣминаванъето се продължавахъ съ пѣргавина. Но тукъ не се изискваше само това ; тукъ бѣше не по-малко необходимо всичко вършено и прѣдполагано да се върши, — да се държи въ свършена тайна. Особено важно бѣше да се крие отъ турскитѣ шпиони пункта, мѣстото, гдѣто щѣше да се почене прѣминаванъето.

За здравината на великото дѣло бѣше нужно : 1) да се прѣкрати и не пуца на расходки турската флотилия както въ Долния, така и въ Срѣдния Дунавъ ; 2) да се подвезхъ частитѣ на моста, понтони, плоти (сало-ве) и други прѣвозни срѣдства ; 3) да се съсрѣдоточи войската, така що да може прѣминаванъето да се подкачи въ дадения моментъ и удобно, и скришно, и изведнѣжъ.

Тѣзи приготовления се вършихъ доволно успѣшно, макаръ че прѣпятствията бѣхъ голѣми, постоянни. Смѣлитѣ руски моряци въ кѣсо врѣме сполучихъ да заградихъ Дунава и въ долната му часть (входа и исхода на Мачинския рѣкавъ), и въ срѣдната (между Парапанъ и Корабия). Материалътъ (керестето) за моста и прѣвознитѣ срѣдства, които бѣхъ събрани въ Слатина, спустихъ по Алута, и сетѣ, на долу по Дунава, по край Никополь. Къмъ 10 юния рускитѣ войски бѣхъ вече съсрѣдоточени на линията на р. Веде, при Ружъ-де-Веде, Александрия и Бею. Въ сѣщото врѣме Главнокомандующий излѣзва, съ своята свита, изъ Плоештъ скрипомъ и лично разглежда брѣга на Дунава на длѣжъ отъ Зимничъ до Турно и окончателно за главно прѣминаванъе избира Зимничъ, срѣщу Свиштѡвъ.

Но тукъ бѣше нужно да се измами, или поне да се обърне на другадѣ, вниманието на неприятеля. Съ такава цѣль на стратегическа демонстрация, и още съ цѣль